

Αγαπημένα μου παιδιά,

Τα γράμματα που πήρα φέτος δεν σας κρύβω ότι με ανησυχούσαν αρκετά.

Κάποιοι από εσάς ρωτάτε αν το lockdown ισχύει και για μένα: θα καταφέρω να φτάσω έως τα μέρη σας για να φέρω τα δώρα;... Υπάρχει άραγε κωδικός που να επιτρέπει την «κατ' εξαίρεση» κυκλοφορία του Αϊ-Βασίλη ή όχι;... Και το κυριότερο: έφτασε η ασθένεια covid στο δικό μου κόσμο; Κινδυνεύω να κολλήσω ή να τη μεταδώσω σε κάποιον;... Οι τάρανδοι αρρωσταίνουν, όπως παραδείγματος χάριν, τα μινκι;... Τα δώρα θα είναι περασμένα με αντισηπτικό ή πρέπει να απολυμανθούν, όπως γίνεται με τα πράγματα από το σούπερ μάρκετ;...

Σκέφτηκα, λοιπόν, να σας απαντήσω για να βάλουμε τα πράγματα σε μια βειρά...

Πρώτα πρώτα, κανείς από μας δεν είναι άρρωστος – χαιρούμε όλοι άκρας υγείας (εκτός από τον Ρούντολφ, που είναι μόνιμως συναχωμένος)... Αλλά, για να έχουμε το κεφάλι μας ήσυχο, συγκαλέσαμε το συμβούλιο της ΠΕΞ (Παγκόσμια Ένωση Ξωτικών), όπου φωνάξαμε και τον δόκτορα Βίρους, τον επιστημονικό μας συνεργάτη. Σύμφωνα με την τελευταία του μελέτη, η υγειονομική κρίση δεν περνάει στον κόσμο μας – έχουμε ξωτικοανοσία.

Σε εσάς όμως εκτός από την πανδημία υπάρχει και η άλλη κρίση – η οικονομική – που φέρνει ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια στις οικογένειές σας και ξεριζώνει πολλά παιδιά από τις πατρίδες τους. Και όλα αυτά για το «κέρδος».

Γι' αυτό ζουν και αναπαύονται οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι ιδιοκτήτες τους.

Σ' εμάς – για να ξέρετε – η έννοια του «κέρδους» δεν λέει τίποτα.

Δεν θεωρούμε εμπόρευμα τα δώρα μας. Σας τα χαρίζουμε, χωρίς να περιμένουμε αντάλλαγμα, για να ομορφύνουμε τη ζωή σας και να προσφέρουμε χαρά.

Πρόσφατα ήρθε στα χέρια μου και το έγγραφο για την κατ' εξαίρεση μετακίνηση, αλλά δεν ξέρω τι να σημειώσω... Λέτε να μας σταματήσει κι εμάς η αστυνομία; Λέτε να μη μετρήσουν οι τάρανδοι για κατοικίδια; Και στο παρελθόν με έχουν σταματήσει περιπολικά, πότε για κλέφτη, πότε για άστεχο, πότε για τρελό –μέχρι και για τρομοκράτη μ' είχαν κάποτε υποψιαστεί. Μη φοβάστε, όμως. Και φέτος θα βρεθεί τρόπος να πάρετε τα δώρα σας. Έστω και με καραντίνα, ο δικός σας Αϊ-Βασίλης θα σας επισκεφτεί και πάλι.

Να έχετε εμπιστοσύνη σε αυτούς που έχετε γύρω σας, σε όσους είναι σαν κι εσάς. Ξέρω ότι και πάλι θα με βοηθήσουν να έρθω κοντά σας, όπως το έκαναν πάντα και θα εξακολουθήσουν να το κάνουν. Είναι άνθρωποι της δουλειάς –οικοδόμοι, ναυτεργάτες, τεχνίτες, εμποροϋπάλληλοι, υφαντουργοί, μετανάστες και πρόσφυγες, γιατροί, δάσκαλοι, συνταξιούχοι, νεολαία κι ένα σωρό άλλοι (γυναίκες και άντρες), που δεν το βάζουν κάτω. Είναι αυτοί που μαζεύονται πίσω από τα πολύχρωμα πανό των εργατικών σωματείων, που ξεδιπλώνονται στον άνεμο, ενώ από τα μεγάφωνα ακούγονται τραγούδια. Τραγούδια που τα παίρνει ο άνεμος, τα στριφογυρίζει για λίγο και τα ξαναφέρει, για να τ' απιθώσει σαν χάδι στα χείλη των διαδηλωτών, που τα ειχοτραγουδούν με συκίνηση. Είναι οι άνθρωποι που δεν συμβιβάζονται με το σημερινό άδικο κόσμο. Παλεύουν για έναν κόσμο όπου όλοι θα δουλεύουν και όλοι θ' απολαμβάνουν τους καρπούς των κόπων τους, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς άδικους πολέμους και προσφυγιά. Γι' αυτόν τον κόσμο παλεύουν μαζί καθημερινά. Με πείσμα. Με αποφασιστικότητα. Με ελπίδα και αειοδοξία. Σ' έναν τέτοιο κόσμο ακόμα και οι αρρώστιες θα μπορούν να γιαιρευτούν, χωρίς οι άνθρωποι ν' ανησυχούν πώς θα πληρώσουν. Θα είναι ένας κόσμος όμορφος για όλα τα παιδιά και θα έχει πάντα και μια ξεχωριστή θέση για τον Αϊ-Βασίλη τους.

Να με περιμένετε, λοιπόν... Είτε από την καμινάδα είτε από το παράθυρο είτε σκαρφαλώνοντας είτε πετώντας ο δικός σας Αϊ-Βασίλης θα έρθει ξανά. Στο κάτω κάτω, νομίζω ότι μέσα σας ξέρετε πως η πραγματική πόρτα για έναν επισκέπτη σαν εμένα δεν είναι η καμινάδα, αλλά η καρδιά. Από κει, κανένας ιός, καμιά αστυνομία, καμιά επιχείρηση και καμιά κερδοφορία δεν μπορεί να με βγάλει. Να με περιμένετε και δεν θα σας απογοητεύσω. Θα έρθω όπως κάθε χρόνο, σαν αυτό που πραγματικά ήμουν, είμαι και θα είμαι πάντα: ένας απλός γέροντας που μοιράζει ευχές και δώρα σε όλους...

Ο δικός σας Αϊ-Βασίλης

